

WEG ACHTER DE GERANIUMS

Een blijspel in twee bedrijven

door

JANNY SPIJKSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WEG ACHTER DE GERANIUMS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNY SPIJKSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Agnes - Een bazige en bijdehante tante. Ze is slim. Een doorzetter.

Sara - Houdt alles goed in de gaten.

Selda - Een echte dame, keurig gekleed, heel netjes.

Miep - Iemand die niet op haar mondje gevallen is. Ze zingt graag.

Esther - Een vrolijke noot. Zij ziet overal de lol van in, en heeft altijd een grote glimlach.

Klaartje - Een wat simpele vrouw. Zij neemt alles te letterlijk.

DECOR:

Gewone huiskamer, met bankstel, en daarbij zijn een paar hoge stoelen neergezet. Twee kastjes en een tafeltje waar de telefoon op staat. Het toneel gezien van uit de zaal: er is een deur aan de rechterkant, die gaat naar de hal. In het midden, achter op het toneel, is de achterdeur. Links twee deuren. De eerste, het dichtste bij het toneel, gaat naar de slaapkamer. De andere deur gaat naar de keuken.

EERSTE BEDRIJF

Het doek gaat op. Een gewone huiskamer en 3 dames zitten te handwerken, Agnes, Sara en Esther, 1 haakt, 2 breien. Stil zitten ze te werken.

Esther: Verdikke, laat ik een steek vallen.

Agnes: Nou, dan gebeurt er eens wat. Wat een stilte. Hebben jullie niks te vertellen ofzo?

Sara: Nou ja, ik beleef niet zo veel, of je moet willen weten dat ik een kopje heb laten vallen, en het was nog wel zo'n mooie.

Agnes: Alsof dat mij interesseert. We beleven nooit meer eens iets opwindends, het enige wat wij meemaken is dat er een kopje valt, of een steek.

Esther: Nou, wij zijn ook niet meer zo jong, dan heb je dat.

Agnes: Nou wij zijn ook nog niet zo oud. Wij zijn nog geen tachtig.

Esther: Nou, over zo'n twintig jaar wel.

Agnes: Ja, dat is pas over twintig jaar, en in die twintig jaar wil ik nog wel leven.

Sara: Maar dat doen we toch al.

Agnes: Noem je dit leven... wat voor je man zorgen, zo nu en dan komen de kinderen thuis, met de kleinkinderen, en verder zit je maar wat naar buiten te staren en te breien. Hoeveel truien heb ik al niet voor de kinderen en kleinkinderen gebreid. Nee, wij moeten gewoon weer eens wat opwindends mee maken.

Sara: *(ze kijkt op de klok)* Waar zouden de anderen blijven? Ze zijn wel laat.

Esther: Nu je het zegt... Kijk... Gebeurt er toch 's iets opwindends.

Agnes: Dat noemt ze opwindend. Ze zijn gewoon te laat.

Esther: Nou, misschien is er wel wat met hen gebeurd.

Agnes: Zoals?

Esther: Nou, *(ze denkt even goed na)* één is overreden, of ontvoerd of aangerand.

Agnes: Aangerand, zo'n oude vrouw.

Esther: Ik dacht dat wij niet oud waren.

Sara: Nou, ik heb in het nieuws op de tv gezien, dat ze zelfs een oude vrouw grijpen.

Agnes: Echt waar? Dat meen je niet.

Esther: Heb je dat dan niet gezien?

Agnes: Nee, dat heb ik gemist.

Sara: Kan je toch niet begrijpen hè, dat zulke jonge mannen daar nog zin in hebben, zo'n oud vel.

Esther: Ik dacht dat die mannen van strak vel hielden.

Sara: Misschien vinden ze plooien mooi voor de afwisseling.

Agnes: Ja, ha, ha... Ja we lachen er nu wel om, maar het is heel erg... Waar blijven ze nou?

Esther: Ze kunnen ook ontvoerd zijn.

Agnes: Nou, één ding heb jij nog wel, fantasie. Ontvoerd... Nee, ze zijn gewoon de tijd vergeten ofzo. Niks van al dat andere, ze... *(dan komt Selda op)*

Selda: Goedemiddag, daar ben ik. Jullie zijn al begonnen?

Sara: Ja, want het duurde zo lang.

Esther: Ben je gekidnapt?

Selda: Ik ben wat.

Esther: Gekidnapt, je weet wel, ontvoerd.

Selda: Ontvoerd? Nee, hoe kom je daar nu bij.

Esther: Nou, het zou toch kunnen.

Agnes: Let maar niet op haar hoor, ze zegt maar wat. *(Miep komt op, met een zakje waarin breiwerk zit)*

Miep: Daag allemaal. Sorry, maar ik was de tijd vergeten. Ik zat te bellen met mijn kleindochter, die moest mij van alles vertellen. *(ondertussen doet ze haar jas uit en legt het samen met het zakje neer)*

Agnes: Zie je Esther, allemaal hele gewone verklaringen, niks van ontvoeringen en zo. Jij... *(plots is er een zware onweersklap en het spoelt, van schrik laat Esther haar breiwerk vallen)*

Miep: Nou, ben ik nog net op tijd binnen, stel je toch eens voor, anders was ik doorweekt geweest.

Esther: Nou, Agnes, wat zeg je me daar van hè, toch nog iets opwindends.

Agnes: Als Miep overvallen was door het noodweer, dat is pas opwindend, niet dat ze voor de bui net binnen is.

Miep: *(verbaast eerst)* Leuk hoor... *(dan geërgerd kijken)* Jij bent zeker de leukste thuis, jij gunt mij wel wat.

Agnes: Nee, het gaat niet om jou persoonlijk, het gaat er meer om, dat wij weinig beleven.

Miep: Ja, dat kan wel zo zijn maar ik ben wel degene die dan in het noodweer zit.

Esther: Welnee, zit niet te zeuren, we zijn allemaal voor de bui binnen gekomen.

Sara: *(ze kijkt wat om haar heen)* Nee, niet allemaal.

Selda: *(kijkt uit het raam)* Nou, het is weer opgehouden met regenen, de bui is voorbij.

Agnes: Wat zei je Sara, zijn we er niet allemaal? *(ze kijkt wat om haar heen)* Nee, verrek, Klaartje is er nog niet. Nou, die komt wel vaker later. Kan die nu ook nog droog over komen, want ze zal wel niet in die bui zijn gegaan... *(ze heeft het net gezegd, of Klaartje komt binnen met een regenjas aan en een regenkapje over haar haar, druipend van de regen, ze heeft een tas met breispullen in haar hand. Ze staat er wat verloren bij)*

Selda: Dus wel.

Esther: Klaartje, hoe kom jij nu zo nat? *(ze kijken allemaal verbaasd en geërgerd naar Esther, behalve Klaartje)*

Klaartje: Het onweer heeft mij verrast.

Esther: Maar je bent toch niet door die bui gegaan? Je hebt toch wel even gewacht? Agnes zei het zelf.

Agnes: Ja dat dacht ik, maar het is niet zo.

Klaartje: Nee, ik was net op weg, toen ik verrast werd door het onweer.

Esther: Nou, wij mogen dan niks meegemaakt hebben, Klaartje wel, leuk of niet Agnes.

Klaartje: Nou, ik vind het niet leuk, kijk mij nou eens. *(Selda loopt naar Klaartje en zegt)*

Selda: Nou, geef mij die natte kleren maar... *(ze helpt Klaartje uit de kleren en brengt ze naar de hal)*

Agnes: Komen jullie vlug zitten?

Klaartje: Ja, dan gaan we snel aan de gang.

Agnes: Nee, nee, vandaag gaan we niet breien of haken, we gaan eens praten.

Sara: Ook leuk.

Agnes: Nee, niet zo maar wat praten, maar serieus, over ons probleem.

Selda: *(komt net binnen)* Hebben we die dan? We hebben alles, een man, kinderen en kleinkinderen, wat wil je nog meer.

Agnes: Dat is het hem juist, we hebben geen opwindende dingen meer, het enige opwindende wat wij hebben, is dat er een kopje valt of een steek, meer niet. *(op dat moment gaat de telefoon)*

Esther, wil jij hem even aannemen, jij zit er toch dicht bij. Neem maar een boodschap aan. *(Esther doet dat)*

Esther: Met het huis van Agnes, kan ik een boodschap aan nemen? *(dan zet ze grote ogen op, en kan even geen woord uitbrengen)*

Agnes: Is er wat ernstigs met de kinderen, of kleinkinderen? *(Esther zegt nog niks)* Esther, wat was de boodschap, zeg het dan. *(Esther begint te hijgen, telkens weer)*

Sara: Zeg Esther, wat is er met jou, heb je last van hyperventilatie?

Esther: *(kijkt nu Sara aan)* Nee, dat was de boodschap.

Miep: *(scheurt haar de hoorn uit de hand, en luistert)* Hè bah, zo'n viezerik. Kan je wel, jonge dames schrik aanjagen. Nou, laat ik dit zeggen, ik zit bij de politie en als ik jou in handen krijg, is het niet zo best... hij heeft opgehangen.

Selda: Jonge dames? Dames ja, oké, maar jong en bij de politie?

Miep: Je moet die kerels meteen aan pakken, anders bellen ze telkens weer.

Esther: Nou, heb je Agnes haar opwinding weggejaagd.

Agnes: Esther, zulke opwinding zoek ik niet.

Esther: Nou ja, ik wou je alleen maar even helpen.

Agnes: Gaan jullie nou maar weer even zitten. *(dat doen ze)* Nee, ik wil een opwindende cursus doen, in een clubje.

Klaartje: Maar we hebben toch al een clubje?

Agnes: Ja, maar niet opwindend.

Sara: Nou ja, je mag blij zijn dat we een clubje hebben, heel veel mensen van onze leeftijd zijn altijd alleen.

Agnes: Kan wel zijn, maar wat anders, kan toch geen kwaad.

Miep: Nou, misschien niet zo' n gek idee. Mijn kleinkind Cicilia, zei dat je 1 a 2 lessen voor niks kan mee draaien, om te kijken of je het leuk vindt.

Agnes: Maar zou dat ook opgaan, als we met 6 man komen?

Klaartje: Vrouwen.

Miep: Wat bedoel je met vrouwen?

Klaartje: Nou zij zei, 6 man en het zijn vrouwen 6 vrouwen. *(dan gaat de telefoon weer)*

Agnes: Esther, neem jij hem even?

Esther: Met het huis van Agnes, kan ik een boodschap aan nemen?
(weer zet ze grote ogen op, en gooit de hoorn op de haak)

Agnes: Wie was dat?

Esther: De boodschap is gehijg.

Miep: Weer die viezerik, nou die heeft dubbel vel voor zijn kop. *(weer gaat de telefoon)* Laat mij maar even, zal wel weer die viezerik zijn.

Agnes: Je doet wel fatsoenlijk hè.

Miep: Heel fatsoenlijk. *(ze neemt de telefoon op)* Vieze gore hufter, potloodventer, achterlijk individu, seksmaniak... O, nee dit was niet tegen u bedoeld... Nee, ik ben Agnes niet, ik zal haar wel even geven. *(ze houdt de hand voor de hoorn)* Het is je verzekeringsagent. *(dan geeft ze de hoorn aan Agnes. Agnes pakt de hoorn over)*

Agnes: Agnes hier ja... O Ja, mooi is dat ook weer klaar. Het spijt mij van daarnet... ja mijn vriendin verwachtte heel iemand anders aan de telefoon... Ja daag.

Miep: Zei hij nog rare dingen over mij?

Agnes: Nee, alleen dat mijn vriendin niet op haar mondje was gevallen, en dat hij jou niet wou tegen komen.

Miep: O...

Esther: Nou, komt er toch wat meer opwinding.

Agnes: Ja, kan wel zijn, maar ik wil nog wel wat meer.

Esther: Nou, geef toe, onze brei uurtjes zijn nog nooit zo opwindend geweest.

Agnes: Kan wel zijn, maar ik wil achter die geraniums vandaan.

Klaartje: *(kijkt Agnes vragend aan)* Achter de geraniums vandaan?

Agnes: Ja, we moeten wat opwindends doen, ik wil niet achter de geraniums blijven zitten op mijn dood te wachten, ik wil iets doen. *(ondertussen is Klaartje opgestaan en pakt de geraniums, 2 stuks, op, en brengt ze naar de keuken. Ze kijken haar verbaast na. Als ze terug komt zegt Sara)*

Sara: Klaartje wat doe je nu, wat heeft dat nou voor nut?

Klaartje: Hoorde je niet wat Agnes zei, ze wou niet meer achter de geraniums zitten.

Agnes: Dat is heel lief van je Klaartje, maar zo bedoel ik het niet. Ik wil eens iets anders. Jaren lang heb ik voor mijn man, kinderen, en kleinkinderen gezorgd, en altijd maar die huishouding. Nu wil ik eens wat voor mij zelf doen, en dat zouden jullie ook moeten doen. Samen met jullie wil ik iets opwindends doen. Ik vind ook dat jullie er eens uit moeten, en ook aan je zelf moet denken.

Sara: Wat wil je dan dat we gaan doen?

Agnes: Nou, kijk... *(dan gaat weer de telefoon)*

Esther: Moet ik hem weer pakken?

Agnes: Ja, en als het weer die hijger is, moet je maar zeggen, dat als hij telkens zo hijgt, hij wel een oude opa lijkt, en dat niemand dan meer iets aan hem heeft.

Esther: *(ze pakt de hoorn op en zegt)* Ja, Agnes zegt, dat als je telkens zo hijgt, je wel een oude opa lijkt, en dan heeft niemand meer iets aan jou... *(ze zet grote ogen op)* O hè,... ja, nee, het was niet tegen u... Goed, zal ik zeggen daag.

Agnes: Laat mij raden. Het was de hijger niet. *(Esther schudt nee)* Ik zei ook, als het de hijger is.

Sara: Hé Esther, wie was het?

Esther: De politie.

Klaartje: De politie? Heb jij dat alles tegen de politie gezegd.

Esther: Maar dat wist ik toen toch ook niet.

Selda: Je moet eerst ook even luisteren wie het is.

Miep: Maar wat moest de politie met jou?

Esther: Niet met mij, met Agnes.

Agnes: O, lieve God, met mij, wat heb ik nu gedaan. Wat moet de politie nu met mij?

Esther: Hij komt hier heen, hij wou weten of je thuis was. Ik heb gezegd dat je er was.

Agnes: Je hebt wat?

Klaartje: Straks word je nog gearresteerd.

Agnes: Ach, doe niet zo idioot. Waar maak ik mij ook druk om, ik heb toch niets gedaan.

Sara: Maar heb jij nooit eens een steekje laten vallen?

Agnes: Nee, nou ja, alleen met breien, maar daarvoor gooien ze je niet in de gevangenis.

Miep: Nou soms pakken ze je op, dan zien ze jou voor een ander aan, en moet jij de gevangenis in.

Klaartje: Vlug, we moeten haar verstoppen, en dan zeggen we tegen de politie, dat je op Hawaï zit.

Agnes: Nou, ik wou dat ik er echt zat. Maar ik ga mij niet verstoppen, ik heb niks gedaan.

Miep: Nou, ik zou het toch maar doen, heel veel mensen zitten onschuldig in de cel. *(dan gaat de bel)* Snel Agnes, verstop je. *(zij trekt Agnes van de stoel, en duwt haar in een kast)* En daar blijven, ik ga wel naar die politie toe. *(zij gaat af. Deur van toneel gaat naar de hal. De buiten deur is niet zichtbaar voor het publiek. Klaartje loopt wat te ijsberen)*

Selda: Klaartje ga alstublieft zitten, ik word er dood nerveus van.

Klaartje: Als je dood bent, kan je niet meer nerveus zijn.

Selda: Hè? Ach jij neemt ook alles te letterlijk. *(dan komt Miep terug)*

Miep: Zo, die heb ik mooi afgewimpeld.

Selda: Wat heb je dan gezegd?

Miep: Dat Agnes op Hawaï zit.

Sara: En pikte hij dat?

Miep: Nou, hij vond het wat verdacht, want hij zei dat hij gebeld had, en toen zei een andere vrouw, dat ze thuis was. Hij keek wel argwanend, maar hij is toch weggegaan.

Klaartje: Hoor je dat Agnes, je bent veilig. *(ze kijkt om haar heen)* Hé, waar is Agnes nu.

Miep: Lieve hemel, die zit nog in die kast. *(ze loopt naar de kast en haalt Agnes er uit)*

Agnes: (*zucht*) Eindelijk uit die donkere kast. Waarom duwde je mij daar nu in?

Miep: Nou, de politie was er, maar ik heb gezegd dat je op Hawaï zit.

Agnes: Maar dat was toch helemaal niet nodig, ik heb niks gedaan.

Klaartje: Maar je hebt gehoord wat Miep zei, ze sluiten wel eens onschuldige mensen op.

Agnes: Ach, doe niet zo idioot. (*dan gaat de deurbel weer. Agnes zal naar de deur toe*)

Miep: Nee, niet gaan, stel dat het de politie weer is, en jij zit op Hawaï, weet je nog wel.

Esther: Ja, met zon en strand.

Agnes: In het donker, in een kast, zul je bedoelen.

Klaartje: Ik ga wel even kijken, want hij houdt niet op met bellen.

Sara: Of zij.

Klaartje: Is het dan een zij?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto